

AZ IRAT ELEKTRONIKUS IRÁTHOZ
KÉSZÍTETT MÁSOLAT

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG	
ÜGYVÉD	
KÉSZÍTETT MÁSOLAT	
ERK: 2022 -03- 2 2	

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA (ny.sz: 3547)

képviselésében eljár:

dr. Galambos Károly ügyvéd, a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja

kamarai azonosítószám:

KASZ-szám (új):

Cégkapu:

Székhelye:

Telefon:

E-mail címe:

ANYBÍRÓSÁG

8 7 3 - 0 / 2022

Elektronikus benyújtás

[Pesti Központi Kerületi Bíróság útján]

Érkezett: 2022 APR 01.

Példány:

1

Kezelőiroda:

Melléklet:

3 db

lu'

Tárgy: Alkotmányjogi panasz a Pesti Központi Kerületi Bíróság 46. Pk. 500.187/2021/6. sorszámu végzése és a Fővárosi Törvényszék 51. Pkf.636.544/2021/3. sorszámu jogerős végzése ellen.

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság!

I. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy

- a Pesti Központi Kerületi Bíróság 46. Pk. 500.187/2021/6. sorszámu végzése és a
 - a Fővárosi Törvényszék 51 Pkf. 636.544/2021/3. sorszámu végzése
- alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérem Tisztelt Pesti Központi Kerületi Bíróságot, hogy az Abtv. 53.§ (4) bekezdése alapján a panaszban támadott jogerős döntés végrehajtását – a 150.000,- Ft pénzbírságra, a II. fokú végzésben foglalt gyámhatósági megkeresésre, a perköltségben való marasztalására tekintettel - az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig szíveskedjék felfüggeszteni.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A) Az alkotmányjogi panasz alapját képező első fokú bíróság végzése meghozatala előtt hozott bírósági határozatok

1) A bíróság **46.Pk.500.192/2020/13. sorszámú**, 2020. október 2. napján kelt végzésében megállapította, hogy a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltakat a kérelmezett felróhatóan megszegte, és a jelen bíróság jogerős 26. P.101.326/2016/31. sorszámú ítélet végrehajtását elrendelte.

A bíróság fenti végzésében kötelezte a kérelmezettet, hogy a **2020. május 1-3. napján** elmaradt folyamatos kapcsolattartás pótlását a legközelebbi megfelelő időpontban, de legkésőbb **2020. november 8. napjáig biztosítsa**.

2) A kérelmező a Bnptv. 22/D. § (1) bekezdése alapján a 2020. november 12. napján érkezett beadványában értesítette a bíróságot, hogy a kérelmezett nem tett eleget a fenti végzésben foglaltaknak.

A bíróság ezt követően a **46.Pk.500.422/2020/8. sorszámú**, 2021. március 5. napján kelt végzésében az indítványozó kérelmezettet **100.000,- Ft pénzbírsággal sújtotta** a 2020. május 1-3. napján elmaradt folyamatos kapcsolattartás végrehajtásának elmaradása miatt. A bíróság felhívta a kérelmezettet, hogy a 46.Pk.500.192./2020/13. sorszámú végzésben meghatározott kötelezettségét – az ott meghatározott kapcsolattartás pótlását – **2021. április 30. napjáig** teljesítse. Ezt meghaladóan a Bnptv. 22/D.§ (4) bekezdésének második fordulata alapján figyelmeztette a kérelmezettet, hogy amennyiben a pénzbírságot kiszabó végzésben megállapított határidő alatt sem teljesíti kötelezettségét, a pénzbírság ismételten kiszabható. A végzéssel szemben az indítványozó kérelmezett és a gyermek, mint érdekelt terjesztett elő fellebbezést.

Ezen elsőfokú határozatot – az indítványozó kérelmezett fellebbezését elbírálvá - a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a **2021. szeptember 7. napján kelt, 51.Pkf.632.620/2021/6. számú végzésével helybenhagyta**.

A gyermek mint érdekelt fellebbezésének visszautasítását - a Fővárosi Ítéltábla a 17.Pkf.25.982/2021/2. számú végzése alapján történt hatályon kívül helyezést követően – a Fővárosi Törvényszék **49.Pkf.637.910/2021/3. sorszámú**, 2022. január 26. napján kelt végzésével jogerősen helybenhagyta.

B) Az első fokú bíróság 46. Pk. 500.187/2021/6. sorszámú végzése

3) A kérelmező 2021. május 21. napján érkezett beadványában bejelentette, hogy a kérelmezett ismételten nem tett eleget a pénzbírságot kiszabó végzésben foglalt felhívásnak és kérte a Bnptv. 22/D. § (2) bekezdés b) pontja és (4) bekezdése alapján pénzbírság kiszabását.

A bíróság 2. sorszám alatti végzésében megküldte a kérelmezett részére a kérelmező fenti beadványát és a jogkövetkezményre történő figyelmeztetés mellett, 8 napos határidővel nyilatkozattételre hívta fel.

4) A kérelmezett jogi képviselővel eljárva 3. sorszámú beadványában nyilatkozott a kérelmező értesítésére. Kérte, hogy a bíróság elsődlegesen szüntesse meg az eljárást a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel a Pp. 176. § (1) bekezdés f) pontjára, másodlagosan a kérelem elutasítását kérte az eljárás megindítására vonatkozó anyagi jog hiánya miatt. Ennek indoka álláspontja szerint az, hogy az eljárás tovább folytatására a bíróságnak nincsen hatásköre, ezt a Bnptv. nem teszi lehetővé. Jogi álláspontja szerint a 46.Pk.500.422/2020/8. sorszámú végzés jogerejének hiányában (mivel a Fővárosi Törvényszék még nem bírálta el a fellebbezést), a 8. sorszámú végzésben szereplő határidő meg sem kezdődött, a kérelem idő előtti. A fentiekre tekintettel a kérelmező eljárási költségeiben való marasztalását kérte, 8 órai ügyvédi munka alapul vételével 30.000,- Ft + áfa, azaz összesen 38.100,- Ft összegben, melyre költségjegyzéket csatolt. Ennek jogi alapjaként az eljárás megszüntetése esetén a Pp. 85. § (1) bekezdése, az elutasítás esetén pedig a Pp. 83. § (1) bekezdését jelölte meg.

A kérelmezett ezen kívül kérte a nemperes eljárás felfüggesztését a Bnptv. 22/E. § (1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdés b) pontja alapján, mivel a kérelmező egyrészt kapcsolattartás szüneteltetése iránti eljárást indított, mely jelenleg a Fővárosi Törvényszék előtt van folyamatban, másrészt jelen bíróságon szülői felügyeleti jog megszüntetése iránt pert indított. Ennek igazolására csatolt a bíróság idézését.

Érdemben kérelmezett úgy nyilatkozott, hogy a kérelem alaptalan és jogszabályba ütközik. A kérelem alaptalanságának indoka az, hogy a kérelmezett szerint nem a pénzbírság a leghatékonyabb jogkövetkezmény, mert a kapcsolattartások elmaradása nem a kérelmezett felróható magatartása, önhibája miatt nem valósult meg. A kérelem másrészt azért ütközik jogszabályba, mert 2020. május 3. napjától már több, mint 1 év is eltelt, melyre tekintettel a pótlásra a Ptk. 4:282. § (2) bekezdése alapján nem kerülhetne sor. Kifejtette, hogy a kérelmező nem terjesztett elő bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a kérelmezett önhibából mulasztotta volna el a teljesítést, hiszen a gyermek kinyilvánította, hogy nem kíván az édesapjával elmenni. Csatolta a gyermek 2020. karácsonyán a kérelmezőnek írt levelét.

5) A kérelmező a bíróság felhívására 5. sorszám alatt jogi képviselővel eljárva az alábbiak szerint fejtette ki álláspontját. A kérelmezett eljárás megszüntetése felfüggesztése és a kérelem elutasítása iránti kérelmeinek érdemi elbírálása az eljárás alaptalan és szükségtelen elhúzását szolgálják. Véleménye szerint a kérelmezett nem vitatta, hogy az önkéntes pótlás elmaradt.

A kérelmezett eljárás megszüntetésére irányuló kérelme nem megalapozott, mert a kérelmezői bejelentés következtében az eljárás folytatódik, másrészt a Bnptv. 22/D. § (4) bekezdése alapján a pénzbírság ismételtén kiszabható. Az eljárás felfüggesztésére irányuló kérelemre előadta, hogy nincs lehetőség a Bnptv. 22/E. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltak kiterjesztő értelmezésére.

Téves az a kérelmezetti álláspont, hogy a Bnptv. 22/A. § (1) bekezdése alapján a végzés elleni fellebbezésnek a végzés végrehajtására halasztó hatálya lenne. Figyelemmel arra, hogy a kérelmező határidőben terjesztette elő a bejelentését, nem hivatkozhat a kérelmezett az időelőttiségre sem.

Kérte eljárási költségeiben a kérelmezettet marasztalni a 32/2003. (VII. 22.) IM rendelet 3. § (3)-(4)-(5) bekezdései alapján azzal, hogy a jogi képviselő Áfa megfizetésére köteles.

6) A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2021. augusztus 27. napján kelt 46. Pk. 500.187/2021/6. sorszámú végzésében az alábbi határozatot hozta.

- Pesti Központi Kerületi Bíróság 26.P.101.326/2016/31. sorszámu és a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 54.Pf.637.421/2017/12. sorszámu ítéletével részben megváltoztatott ítélete alapján a kérelmező és a 2006. június 12. napján született [REDACTED] utónevű gyermek között a 2020. május 1-3. napján elmaradt folyamatos kapcsolattartás végrehajtásának elmaradása miatt:

- a kérelmezettel ([REDACTED])

[REDACTED] szemben 150.000,- (százötvenezer) forint ismételt pénzbírságot szab ki.

- A bíróság a kérelmezett eljárás megszüntetése iránti kérelmét elutasítja, mely ellen nincs helye külön fellebbezésnek, azt a kérelmezett e végzés elleni fellebbezésben támadhatja. A bíróság a kérelmezett eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmét elutasítja, mely ellen fellebbezésnek helye nincs.

- A végzés elleni fellebbezésnek ezt meghaladóan nincs halasztó hatálya.

A bíróság a végzése indokolásában az alábbiakat fejtette ki.

„[18] A bíróság utal arra, hogy a pénzbírság ismételt alkalmazására a bíróságnak hatásköre van a Bnptv. 22/A. § (3) bekezdése és a 22/D. § (4) bekezdése alapján, ezért téves a kérelmezett álláspontja. Azzal összefüggésben, hogy a bejelentés idő előtti lenne, a bíróság rögzíti, hogy a pénzbírság ismételt alkalmazásának nem akadály, ha valamelyik fél az első pénzbírságot kiszabó végzéssel szemben fellebbezést terjesztett elő, ugyanis a Bnptv. 22/A. § (1) bekezdése szerint a végzés elleni fellebbezésnek nincs halasztó hatálya, kivéve a költségek viselésére kötelezés körében a Bnptv. 22/C. § (4) bekezdése alapján.

[19] A fentiek alapján a bíróság a kérelmezett eljárás megszüntetése iránti kérelmét elutasította.

[20] A bíróság ugyancsak nem találta alaposnak a kérelmezett által előterjesztett eljárás felfüggesztése iránti kérelmet sem az alábbi okok miatt:

[21] A Bnptv. 22/E. § (1) bekezdés b) pontja szerint, ha a kapcsolattartás a 14. életévét betöltött gyermek akaratnyilvánítása miatt hiúsul meg, a bíróság a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti eljárást felfüggeszti, feltéve, ha a kapcsolattartásra jogosult vagy kötelezett a kapcsolattartás megváltoztatását, korlátozását vagy megvonását kéri a bíróságtól vagy a gyámhatóságtól.

[22] A bíróság határozott álláspontja szerint jelen esetben nincs helye a nemperes eljárás felfüggesztésének a Bnptv. 22/E. § (1) bekezdés b) pontja alapján, mivel sem a kapcsolattartás szüneteltetése iránti közigazgatási eljárás, sem a jelen bíróságon folyamatban lévő szülői felüügyeleti jog megszüntetése iránti per nem tartozik a b) pontban felsoroltak alá, azt kiterjesztően nem lehet értelmezni.

[23] Mindezek alapján a bíróság a kérelmezett eljárás felfüggesztése iránti kérelmét elutasította.

[24] A bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény (Bnptv.) 22/D. § (4) bekezdése szerint, ha a kérelmezett a pénzbírságot kiszabó végzésben megállapított határidő alatt sem teljesítette a kötelezettségét, a pénzbírság ismételten kiszabható.

[25] A bíróság jelen nemperes eljárás második szakaszában, azt vizsgálja, hogy a kérelmezett a pénzbírságot kiszabó végzésben megállapított határidő alatt teljesítette-e a kötelezettségét. Ez a kötelezettsége pedig az volt, hogy a 2020. május 1-3. napján elmaradt kapcsolattartás pótlását 2021. április 30. napjáig teljesítse.

[26] A kérelmezett 3. sorszám alatti beadványában nem vitatta, hogy a 2020. május 1-3. napján elmaradt folyamatos kapcsolattartás ismételt pótlása a bíróság 46.Pk.500.422/2020/8. sorszámú végzésében foglalt határidőben nem valósultak meg, így azt a bíróság valósnak fogadta el a Pp. 266. § (1) bekezdése alapján.

[27] A bíróság pedig nem fogadta el azt az ismételt előadását, hogy a gyermek nem akar a továbbiakban sem találkozni az édesapjával és ezért nem állapítható meg az önhiba, hiszen a bíróság jelen nemperes eljárás első szakaszában pont a gyermek elzárkózó magatartása folytán vizsgálta a kérelmezett felróhatóságát és megállapította, hogy a kérelmezett a jogerős ítéletben foglaltakat felróhatóan megszegte.

[28] Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy a kérelmezett a pénzbírságot kiszabó végzésben foglaltakat a kitűzött határidő eltelte alatt nem teljesítette.

[29] A bíróság a Bnptv. 22/D. § (2) bekezdés b) pontja és a (4) bekezdése alapján a kérelmezettel szemben 150.000,- forint pénzbírságot szabott ki.

[30] A bíróság a fenti intézkedés alkalmazása során a következő körülményeket – figyelemmel a Bnptv. 22/D. § (3)-(4) bekezdésére is – mérlegelte:

[31] A bíróságnak hivatalos tudomása van arról, hogy a kérelmezett ellen a kérelmező 2020. március 1. napja előtt számos eljárást kezdeményezett az akkor hatáskörrel rendelkező Gyámhivatal előtt kapcsolattartás végrehajtása tárgyában. Erre a kérelmező jelen nemperes eljárás első szakaszában is hivatkozott és a bíróság a 46.Pk.500.115/2020. szám alatt folyamatban volt nemperes eljárásban beszerezte a kérelmező által hivatkozott Gyámhivatali határozatokat, melyekben a kérelmezettet kezdetben figyelmeztetésben részesítették, majd bírságot szabtak ki rá. A kérelmezett azonban ezt követően sem tett eleget a jogerős határozatban foglaltaknak. Arról nincs a bíróságnak tudomása, hogy a kérelmezett a Gyámhivatal által kiszabott bírságokat megfizette-e vagy sem.

[32] A bíróság a fokozatosság elvére is tekintettel a pénzbírság összegének meghatározása során mérlegelte, hogy a kérelmezett már több, mint három éve nem tesz eleget a jogerős határozatban foglaltaknak. Mindezek alapján a bíróság mérlegeléssel 150.000,- Ft-ban állapította meg a pénzbírság összegét a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 174. § c) pontja szerint.

[33] A végzés eljárást megszüntető kérelmet elutasító rendelkezése elleni fellebbezési jog kizártsága a Pp. 365. § (2) bekezdés b) pontján és a (3) bekezdésen alapul. A végzés eljárás felfüggesztése iránti kérelmet elutasító rendelkezése ellen fellebbezésnek a Pp. 365. § (1) bekezdés b) pontja alapján nincs helye.

[34] Egyebekben a végzés elleni fellebbezési jogot és a halasztó hatály kizártságát a Bnptv. 22/D. § (5) bekezdése biztosítja."

7) Az első fokú végzés ellen a kérelmezett indítványozó terjesztett elő fellebbezést.

Indítványozó a fellebbezés I., fellebbezés II.; fellebbezés III.; és a fellebbezés IV. iratot csatolja.

Fellebbezésében kérelmezett az alábbiakra hivatkozott:

[13] A végzés ellen a kérelmezett élt fellebbezéssel, amelyben elsődlegesen a végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását indítványozta a Pp. 380. § c) pontja, illetőleg a Pp. 381. § alapján. Másodlagosan Pp. 383. § (2)-(3) bekezdései alkalmazásával a végzés megváltoztatásával a pénzbírság mellőzését és a kérelem elutasítását kérte, a kérelmező költségekben való marasztalásával.

[14] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság végzése mind az eljárási, mind az anyagi jogszabályokat sérti, az eljárás megszüntetésének, illetve a kérelmező kérelme elutasításának lenne helye.

[15] A kérelmező kérelmét alaptalannak vélte arra tekintettel, hogy szerinte nincs lehetőség a Bpnt. 22/D. § (1)-(2) bekezdésének alkalmazását követően további eljárás lefolytatására, a Bpnt. 22/D. § (2) bekezdés a)-e) szerinti jogkövetkezmény alkalmazására, ismételt bírságolásra, ezért a bíróság a hatáskörét túllépte. Miután a bírságolás feltételei szerinte nem állnak fenn, így annak alkalmazása és a halasztó hatály kizárása is jogszabálysértő. Kiemelte, hogy a PKKB 46.Pk.500.422/2020/8. számú végzése nem emelkedett jogerőre, az önhiba a kérelmezettnél nem áll fenn, ezért jogkövetkezmény alkalmazására nem volt lehetőség.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem folytatott le megfelelő bizonyítást, tényállást nem állapított meg. Az indokolás nem felel meg a törvényi követelményeknek, abból nem állapítható meg, hogy milyen körülményeket vett az elsőfokú bíróság figyelembe, mérlegelési feladatát a Pp. 279. § (1) bekezdésének sérelmével végezte el.

[16] Kifogásolta, hogy a Ptk. 4:182. § (2) bekezdésében foglalt hat hónapos határidő már letelt.

Téves az a következtetés, hogy a pénzbírság szolgálja leginkább a gyermek érdekét. Álláspontja szerint visszaható hatályú jogalkalmazásra nincs lehetőség, így a gyámhatósági határozatok figyelembevételére sem.

[17] Hangsúlyozta, hogy a kapcsolattartás azért maradt el, mert a gyermek nem kíván az apával találkozni. A bíróság nem vette figyelembe a Ptk. 2:14. § (1) bekezdése alapján az ítélőképessége birtokában lévő kiskorú véleményét, valamint azt, hogy a Ptk. 4:147. § (1) bekezdése szerint a szülői felügyeletet a kérelmezett a gyermek testi, szellemi, erkölcsi fejlődése érdekében köteles gyakorolni. A gyermeket személyi ügyeiben a kérelmezett köteles képviselni, amelynek körébe tartozik a kapcsolattartás is. Szerinte az elsőfokú bíróság – a gyermeki jogok körében – nem értékelte a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (Gyvt.) 6. § (1) – (2) és (4) – (5.a) bekezdéseit, a 8. § (1) bekezdését, az 1991. évi LXIV. törvénnyel beiktatott gyermekek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény (továbbiakban: Gyermekjogi Egyezmény) 9. cikk 3. pontját, valamint a Ptk. 4: 178. § (1) bekezdését és a Ptk. 4: 182. § (1) bekezdését is tévesen értelmezte.

[18] Az alábbi eljárási szabálysértéseket sorolta fel az elsőfokú bíróság tekintetében:

- nem tárta fel a hivatalos tudomását, nem kézbesítette az 5. sorszámú kérelmezői beadványt,
- nem végzett anyagi pervezetést,
- a határozathozatal előtt nem tájékoztatta a feleket az eljárás lezárásáról,
- a határozat nem felel meg a közokirat követelményeinek, mert képi alapon a határozat keltezése eltér az elektronikus aláírás napjától,
- a tényállást hiányosan állapította meg, nem folytatott le hivatalból bizonyítást,
- nem függesztette fel az eljárást,
- az ellenkérelem előterjesztésére nem biztosított 45 napos, csak 8 napos határidőt,
- a kérelmező jogi képviselője meghatalmazás nélkül járt el, így eljárást nem kezdeményezhetett volna, indítványt nem tehetett volna.

[19] Az eljárás megszüntetése és felfüggesztése tárgyában hozott rendelkezések külön felülvizsgálatát is kérte.

[20] A kötelező jogi képviseletre való elsőfokú kioktatást sérelmezte, mert szerinte a végzésre vonatkozó másodfokú eljárásban a jogi képviselet a törvényszék előtt nem kötelező.

[21] A hat hónapos határidő, a Bpnt. 22/D. §-a szerinti jogkövetkezmények több alkalommal történő alkalmazása, a kötelező felfüggesztés elmaradása, valamint az érdemi határozat hatályon kívül helyezés esetén a döntés megváltoztathatósága körében is kérte a másodfokú bíróság iránymutatását.

[22] Kérte a kérelmező másodfokú költségben való marasztalását, húsz óra munkaórát feltüntetve, 38.100 forint Áfát is tartalmazó ügyvédi munkadíj iránti igényt felszámolva.

8) Kérelmező fellebbezési észrevétele az alábbi volt:

[23] A kérelmező észrevétele az elsőfokú végzés helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint a fellebbezésben foglaltak megalapozatlanok, téves jogi érvelésen alapulnak. A fellebbezési eljárással felmerült perköltséget az ügyvédi munkadíj tekintetében a 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 3. § (4)-(5) bekezdései alapján számolandó 3. § (3) bekezdése szerint kérte megállapítani azzal, hogy jogi képviselője Áfa megfizetésére köteles.

[24] Kifogásolta, hogy a kérelmezett ismételten semmilyen a felróhatóság hiányát megalapozó körülményt nem tudott előadni. A Bpnt. 22/D. § (4) bekezdésére hivatkozással hangsúlyozta, hogy a pénzbírság ismételten kiszabható, ha a kérelmezett a pénzbírságot kiszabó végzésben megállapított határidő alatt sem teljesítette a kötelezettségét. Amennyiben az elsőfokú bíróság nem határozott volna meg újabb pótlási időpontot, úgy a Bpnt. 22/D. § (4) bekezdése teljesen kiüresedett volna, hiszen nem lehetett volna mihez kötni a jogkövetkezmények ismételt alkalmazhatóságát.

[25] Alaptalannak vélte a kérelmezettnek a halasztó hatállyal kapcsolatban előadott álláspontját is.

A Bpnt. 22/D. § (5) bekezdése félreérthetetlenül rögzíti, hogy a Bpnt. 22/D. § (2) bekezdésében foglalt intézkedések meghozataláról szóló végzés elleni fellebbezésnek nincs halasztó hatálya. Szerinte az ismételt pénzbírság kiszabása jelenthet egy olyan megoldást, amely majd arra ösztönzi a kérelmezettet, hogy az akadályozó magatartását fejezze be.

[26] Téves a kérelmezett azon jogszabályértelmezése is, hogy a jelen eljárásra a kereset közlésére vonatkozó rendelkezéseket kellene alkalmazni. Jelen nemperes eljárás szempontjából irreleváns annak vizsgálata, hogy 45 nap helyett miért 8 napos határidő állt a kérelmezett

rendelkezésére, az eljárásban nem kereset és ellenkérelem van, hanem kérelem és nyilatkozatok.

[27] Hivatkozott arra, hogy a kérelmezői bejelentéssel az eljárás második szakasza nyílt meg és folytatódott tovább, így az alapul szolgáló meghatalmazás kiterjed a képviselet további ellátására.

[28] Nem osztotta a kérelmezett álláspontját a végrehajtás felfüggesztésére vonatkozóan. A Bpnt. 22/E. § (1) bekezdésének b) pontjára utalva akként érvelt, hogy a kérelmezett szülői felügyeleti jog megszüntetése iránti eljárást kezdeményezett, nem kapcsolattartás megváltoztatását, korlátozását vagy megvonását kérelmezte, a kiterjesztő értelmezésre pedig nincs mód.

C) A II. fokú végzés tartalma

6) A Fővárosi Törvényszék a 2022. január 6. napján kelt 51.Pkf.636.544/2021/3. sorszámú végzésével az első fokú bíróság végzését - az eljárás felfüggesztése iránti kérelmet elutasító rendelkezése kivételével - helybenhagyta azzal a pontosítással, hogy megkeresi a bíróság a Budapest Főváros Kormányhivatal XI. Kerületi Hivatala Gyámügyi Osztályát, hogy a család- és gyermekjóléti intézményrendszer bevonásával mozdítsa elő a kérelmezett teljesítését.

Az eljárás felfüggesztése iránti kérelmet elutasító rendelkezése vonatkozásában a kérelmezett fellebbezését visszautasította.

Kötelezte a kérelmezettet, hogy 15 napon belül fizessen meg a kérelmezőnek 11.430 (tizenegyezer-négyszázharminc) forint másodfokú eljárási költséget.

Kötelezte a kérelmezettet, hogy fizessen meg az állam javára, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására, a felhívásban megjelölt módon és határidőben 7.000,- Ft (hétezer) forint fellebbezési illetéket.

A II. fokú bíróság a helybenhagyó (illetve részben megváltoztató) végzését az alábbiakkal indokolta:

„[29] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését – a felfüggesztés iránti kérelem elutasítása

vonatkozásában az alább kifejtettek okán – nem érintette, azt egyebekben a Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a kérelmezett fellebbezése és a kérelmező fellebbezésre tett észrevétele keretei között bírálta felül.

[30] A kérelmezett a másodfokú bíróság által gyakorolni kért felülbírálati jogkört az elsődleges – a végzés hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására irányuló – fellebbezési kércím vonatkozásában a Pp. 380. § c) pontja szerint, ennek hiányában a Pp. 381. §-a alapján jelölte meg.

[31] A jelen nemperes eljárásban is irányadó Pp. 380. § c) pontja abban az esetben teszi kötelezővé az elsőfokú határozat eljárási szabálysértés miatt történő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, ha az olyan orvosolhatatlan formai hiányosságban szenved, ami miatt érdemi felülbírálatra alkalmatlan. A Pp. 381. § pedig abban az esetben ad lehetőséget a hatályon kívül helyezésre, ha szükséges az elsőfokú eljárás megismétlése vagy kiegészítése, mert az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése az ügy érdemi eldöntésére kihatott, és annak orvoslása a másodfokú eljárásbannem lehetséges vagy nem észszerű.

[32] A Fővárosi Törvényszék a hatályon kívül helyezés fentiekben említett jogszabályi feltételei fennállását a kérelmezett által hivatkozott eljárási szabálysértéseket illetően nem találta megállapíthatónak.

[33] Alapítvánnyal sérelmezte a kérelmezett a fellebbezésében, hogy az ellenkérelme előterjesztésére az elsőfokú bíróság a Pp. 179. § (1) bekezdés szerinti 45 napos határidő helyett csak 8 napos határidőt biztosított. A másodfokú bíróság ezzel összefüggésben rámutat arra, hogy a Bpnt. 1. § (1) bekezdése értelmében a bírósági polgári nemperes eljárásokban – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a polgári perrendtartás szabályait a polgári nemperes eljárás

sajátosságaiból eredő eltérésekkel kell alkalmazni. Ilyen sajátosságnak minősül egyebek között az, hogy a Bpnt. 22/C. § (1) bekezdése szerint a bíróság a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti eljárásban soron kívül köteles eljárni. A Bpnt. e rendelkezéshez fűzött indokolása kitér arra, hogy a gyermeki érdekek és jogok fokozott védelmi igénye úgy érvényesülhet, ha a végrehajtás elrendelésére – ha annak feltételei fennállnak – a lehető legrövidebb időn belül sor kerül. Nyilvánvalóan a nemperes eljárás lefolytatásának gyorsítását szolgálja az is, hogy az elsőfokú bíróság a nyilatkozattétel határidejét a Pp. 179. § (1) bekezdésében foglaltaktól eltérően, rövidebb – 8 napos – határidőben határozta meg, tehát ezzel eljárási szabályt nem sértett.

[34] Tévesen adta elő a kérelmezett fellebbezésében, hogy a Bpnt. 22/D. § (1) bekezdése alapján a kérelmező igényérvényesítési joga nem nyílt meg, mert a PKKB 46.Pk.500.422/2020/8. sorszámú végzés nem emelkedett jogerőre, ezért idő előtti a jogkövetkezmény alkalmazásával kapcsolatos kérelem. Az említett végzés ugyanis a fellebbezés tekintetében a halasztó hatályt a jogszabállyal összhangban kizárta, következésképpen a jogkövetkezmény alkalmazása iránti kérelem időelőttiége fogalmilag kizárt a pótlásra előírt végső határidő után benyújtott bejelentés esetén. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy ezen elsőfokú határozatot a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú

bíróság a 2021. szeptember 7. napján kelt 51.Pkf.632.620/2021/6. számú végzésével helybenhagyta.

[35] Nem fogadható el ezzel összefüggésben a kérelmezett fellebbezési érvelése, miszerint az elsőfokú bíróság jogszabálysértően mondta ki, hogy a végzés elleni fellebbezésnek nincs halasztó hatálya. A Bpnt. 22/D. § (5) bekezdése egyértelműen rendelkezik a 22/D. § (2) bekezdés szerinti intézkedések elrendeléséről szóló végzés elleni fellebbezés halasztó hatályának kizárásáról és nem tesz kivételt a 22/D. § (2) bekezdés b) pont szerinti intézkedés – a pénzbírság kiszabása – vonatkozásában.

[36] A kérelmezőnek a végzés közokirati formája körében előadott fellebbezési érvelésével összefüggésben a másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a bíróság által, ügykörén belül kiállított közokiratokra vonatkozó rendelkezéseket a Pp. és a Büsz. rendelkezései határozzák meg. Eszerint az ítéletnek és a végzésnek meghatározott alaki és tartalmi követelményei vannak, azt az arra jogosultsággal rendelkezőnek alá kell írnia, hivatalos bélyegzővel el kell látnia, a kiadmányozás során a kiadmányozásra jogosult nevének feltüntetésével, az erre felhatalmazott személy aláírásával kell ellátnia. A fellebbezéssel támadott végzés az említett követelményeknek megfelel. A bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2002. (VIII.1.) IM rendelet 75/E. § (4) bekezdése szerint a bíróság az elektronikus úton kapcsolattartó részére a kiadmányt szövegszerkesztő programmal, olyan módon készíti el, hogy annak képe – az eredeti iraton meglévő aláírás és bélyegzőlenyomat képe kivételével – megegyezzen az eredeti irattal és azt – a bíróság körbélyegzőjének lenyomatával való ellátása kivételével – a 38. § (1) bekezdése szerint szerkeszti meg. A kézbesítendő iraton az informatikai program a kiadmányozás folyamatában automatikusan elhelyezi a bíróság elektronikus bélyegzőjét. A bíróság elektronikus bélyegzője kizárólag a hitelesítést szolgálja, ezért alaptalanul hivatkozott a kérelmezett a fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság végzése nem felel meg a közokiratra vonatkozó feltételeknek.

[37] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a fellebbezéssel támadott végzés jogorvoslati kiiktatása – miszerint az eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmet elutasító döntés ellen nincs helye fellebbezésnek – a jogszabályoknak megfelelt és ebből adódóan a kérelmezett a felfüggesztés iránti kérelmét elutasító döntés ellen jogorvoslattel nem élhetett. A Pp. 128. § (5) bekezdése, ami kimondja, hogy a felfüggesztést elrendelő végzés ellen – a 124. § és a 126. § (1) bekezdése szerinti esetek kivételével – külön fellebbezésnek van helye; a bíróság e végzését maga is megváltoztathatja. E rendelkezés, valamint a Pp. 365. § (2) bekezdés c) pontja együttes értelmezésével megállapítható, hogy a törvény csak a felfüggesztést elrendelő végzés ellen ad lehetőséget a jogorvoslat igénybevételére, a felfüggesztés iránti kérelmet elutasító határozat, mint pervezető végzés ellen nincs jogorvoslat. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a kérelmezett által – a felfüggesztés iránti kérelmét elutasító döntés ellen előterjesztett – fellebbezést a Pp. 366. § (1) bekezdése alapján visszautasította, ami ellen a fellebbezés lehetőségét a Pp. 366. § (1) bekezdése biztosítja.

[38] A kötelező jogi képviselőről való tájékoztatása az elsőfokú bíróságnak nem volt ellentétes a Pp. rendelkezéseivel, mert a Pp. 244. § (1) bekezdésének értelmében, ha a fél azokban a perekben, amelyekben a jogi képviselő nem kötelező jogi képviselőt vesz igénybe, azt a jogi képviselővel történő eljárás választásának kell tekinteni és ennek időpontjától az eljárás jogerős befejezéséig – kivéve a (2) bekezdésben meghatározott esetet – a jogi képviselőt köteles fenntartani. A tájékoztatást annyival pontosíthatta volna az elsőfokú bíróság az egyértelműség kedvéért, hogy ugyanezen szakasz (2) bekezdése alapján, ha fél a jogi képviselővel történő eljárást választotta, egy alkalommal áttérhet a jogi képviselő nélküli eljárásra.

[39] Alaptalan és jogszabályellenes a kérelmezettnek azon hivatkozása, hogy az elsőfokú bíróság azzal is eljárási szabályt sértett, hogy nem figyelmeztette a feleket az eljárás lezárására a határozat meghozatala előtt. Hangsúlyozza a másodfokú bíróság ismételt, hogy

miután jelen eljárás során kívüli lefolytatását írja elő a Bpnt. így a felek nyilatkozatainak beszerzését

követően, amint a bíróság rendelkezésére állnak a döntés meghozatalához szükséges adatok és nyilatkozatok, a bíróság ennek előzetes bejelentése nélkül döntést hozhat, az elsőfokú bíróságnak az eljárás befejezésére figyelmeztető közlési kötelezettsége a felek felé nincsen.

Miután a kérelmezett nem hivatkozott még a tényelőadás körében sem semmilyen olyan további tényállási elemre – miszerint az önhiba nem terheli a kapcsolattartás pótlásának ismételt elmaradása körében – amelyet a bíróság a végrehajtás korábbi szakaszában nem vizsgált volna, így anyagi pervezetés szükségessége nem merült fel az eljárás ezen szakaszában, további bizonyítás lefolytatására a döntés meghozatalához nem volt szükség, így a kérelmezett ezen hivatkozása sem bírt alappal.

[40] Rámutat arra is a másodfokú bíróság, hogy a felek jogi képviselőnek adott meghatalmazása érvényessége kiterjed az eljárás egész szakaszára, hiszen teljesítés hiányában a kapcsolattartás végrehajtása iránt indult eljárás nem fejeződik be a végrehajtás elrendelésével, hanem tovább folytatódik a teljesítés elmaradásából fakadó jogkövetkezmények alkalmazásával. Az eljárás első szakaszának lezárásával az eljárás kizárólag ügyviteli szempontból fejeződik be, ezért kap új ügyszámot az eljárás második szakaszának, a jogkövetkezmény alkalmazásáról való döntés kezdetekor, azonban ez nem jelenti azt, hogy új eljárásról lenne szó, hiszen ugyanazon kapcsolattartási alkalom végrehajtása az eljárás célja és tárgya.

[41] Miután a másodfokú bíróság a kérelmezett elsőleges – az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra és újabb határozat hozatalára irányuló – fellebbezési kérelmét megalapozatlannak találta, ezért a másodlagos fellebbezési kérelemnek megfelelően érdemben vizsgálta az elsőfokú bíróság döntését a fellebbezés keretei között. A kérelmezett másodlagosan tartalmilag a pénzbírságot kiszabó döntés anyagi jogi felülbírálatát kérte, így a másodfokú bíróság e körben bírálta felül az elsőfokú bíróság végzését.

[42] A másodfokú bíróság a fellebbezés tartalmára figyelemmel vizsgálta a Pp. 389. § utaló szabálya nyomán alkalmazandó Pp. 370. §-a, 369. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú határozat anyagi jognak való megfelelését.

[43] Az elsőfokú bíróság döntésének vizsgálatával megállapította a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság az anyagi jogi szabályokat betartva, a peradatok helyes mérlegelésén alapuló döntést hozott, azok indokaival a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett.

[44] A kérelmezett nem vitatta, hogy nem tett eleget a végrehajtást elrendelő végzésben foglaltaknak, azt sem, hogy az elmaradt kapcsolattartások pótlására a megadott határidőn belül nem került sor. Ebből adódóan abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy megállapítható-e a kérelmezett részéről a teljesítés önhibából történő elmaradása. Helytállóan érvelt azzal a kérelmező az észrevételében, hogy a kérelmezett a fellebbezésében a jogkövetkezmény alkalmazását kizáró önhiba hiányára, vagy a kapcsolattartás pótlásának megvalósulására nem hivatkozott. Valóban nem volt a kérelmezettnek sem olyan tényelőadása, sem olyan bizonyítéka, amely kizárhatta volna a jogkövetkezmény alkalmazását. A gyermek akaratnyilvánítását az elsőfokú bíróság a korábbi döntésénél is figyelembe vette, de azt nem találta a kérelmezett felróhatóságát, önhibáját kiküszöbölő körülménynek.

[45] Nem találta elfogadhatónak a másodfokú bíróság a kérelmezett fellebbezési érvelését a pénzbírság kiszabását és annak összecszerűségét illetően sem. Helytállóan állapította meg azt az elsőfokú bíróság, hogy a végrehajtás alapjául szolgáló elmaradt kapcsolattartás pótlása a végrehajtás elrendelése, majd a 100.000 forint pénzbírság kiszabását követően sem történt meg. Helyesen értelmezte az elsőfokú bíróság a Bpnt. 22/D. § (4) bekezdésének második fordulátát, amely alapján, ha a kérelmezett a pénzbírságot kiszabó végzésben megállapított határidő alatt sem teljesítette a kötelezettségét, a pénzbírság ismételten kiszabható. Nem

vitásan nem teljesítette a kérelmezett a PKKB 46.Pk.500.422/2020/8. számú pénzbírságot kiszabó végzésében megállapított újabb határidőn belül sem a kapcsolattartás pótlását, önhiba hiányára alapos okkal nem tudott hivatkozni, így újabb pénzbírság volt kiszabható vele szemben. Mindezek alapján a kérelmezett azon hivatkozása sem volt alapos, hogy az elsőfokú bíróság a hatáskörét túllépte volna és az eljárás megszüntetésének lenne helye.

[46] Egyetértett a másodfokú bíróság azzal is, hogy Bpnt. 22/D. § (3) bekezdése alkalmazásával a Bpnt. 22/D. § (2) bekezdésében foglalt jogkövetkezmények közül a pénzbírság kiszabása az egyik olyan jogkövetkezmény, amely hatékonyan előmozdítja a kérelmezett kötelezettségének teljesítését. A fellebbezés elbírálása során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a jogkövetkezmények alkalmazásához szükséges körülményeket a kellő részletességgel feltárta, a rendelkezésre álló adatokat okszerűen mérlegelte és az irányadó jogszabályok megfelelő alkalmazásával jogszerűen döntött a pénzbírság ismételt kiszabásáról és annak mértékéről. A kérelmezett fellebbezésében hivatkozott körülmények nem adnak alapot az elsőfokú bíróságnak az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntése felülmérlegelésére, azzal a másodfokú bíróság az indokait illetően is egyetértett, azt megismételni szükségtelen.

[47] A gyámhatóság megkeresése, a Bpnt. 22/D. § (2) bekezdésének a) pontjában foglalt jogkövetkezmény elrendelése nem mérlegelhető a bíróság által. Jogkövetkezmény alkalmazása esetén a gyámhatóság megkeresése minden esetben kötelező a jogszabály szövegét értelmezve, így a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését pontosítva rendelkezett a gyámhatóság megkeresése iránt.

[48] A kérelmezett által hivatkozott Ptk. 4: 181. § (2) bekezdése kimondja, hogy a jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartást a legközelebbi megfelelő időpontban, de legkésőbb hat hónapon belül pótolni kell. Rámutat arra a másodfokú bíróság, hogy ez a jogszabályi rendelkezés az elmaradt kapcsolattartás önkéntes pótlása hiányában alkalmazandó kötelező szabály. Amennyiben a kapcsolattartásra kötelezett szülő felróhatóan megszegi a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltakat és végrehajtási eljárás indul, amely az eljárás jellegénél fogva hosszabb időt vehet igénybe, a hat hónapos határidő értelemszerűen nem lehet akadálya a pótlásnak. Nem eredményezheti ugyanis a végrehajtási eljárás lefolytatása azt, hogy a kérelmezőt elzárja a kapcsolattartás pótlásának lehetőségétől.

[49] Iratellenesen hivatkozott a kérelmezett a fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a gyermek véleményét az apával való kapcsolattartás vonatkozásában. Az elsőfokú bíróság a végzése indokolásában visszautalt a jelen nemperes eljárás első szakaszára, amikor a gyermek elzárkózó magatartása folytán vizsgálta a kérelmezett felróhatóságát a kapcsolattartás elmaradásával összefüggésben. A gyermeki jogok körében előadott hivatkozásait a kérelmezettnek tehát a bíróság az eljárás első szakaszában megvizsgálta, ahhoz képest többlettényállási elem a fellebbezésben előterjesztésre nem került.

[50] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú végzést a Bpnt. 1. § (1) bekezdés és a Pp. 389. § szerint alkalmazandó Pp. 386. § (4) bekezdése alapján, a rendelkező részbe foglalt kiegészítéssel helybenhagyta.

[51] Az eredménytelenül fellebbező kérelmezett a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a kérelmező ügyvédi munkadíjból álló másodfokú költsége megfizetésére, aminek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3)-(5) bekezdése alapján határozta meg, az észrevételhez kapcsolódóan három munkaóra figyelembevételével, Áfá-val növelt összegben.

[52] A sikertelenül fellebbező kérelmezett a Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a fellebbezési eljárás illetékét, amelynek mértékét a másodfokú bíróság az illetékekre vonatkozó 1990. évi CXIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdés a) pontja és 47. § (1) bekezdése szerint 7.000 forintban állapított meg.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

1) Indítványozó az első fokú ítélet elleni fellebbezést, mint rendes jogorvoslatot a bírósági eljárásban kimerítette. A nemperes eljárásban a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról [...] szóló 2017. évi CXVIII. törvény (Bnp.) 2.§ g) pontja alapján felülvizsgálati eljárásnak nincs helye.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

1) Indítványozó jogi képviselője a II. fokú végzését elektronikus úton 2022. január 21. napján vette át, így a 60 napos határidő (10+28+22) **2022. március 22. napján jár le.** Az alkotmányjogi panaszt kérelmezett ezen napon elektronikusan az első fokú bírósághoz nyújtja be.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

1) Indítványozó az alkotmányjogi panasz ügyben érintettnek tekintendő, mert az I-II. fokú bíróság vele szemben hozott határozata az indítványozóra vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

1) Alapjogsérelem, amely bírói döntést érdemben befolyásolta a következő.

a) Indítványozó szerint az indítványozót nem terheli önhiba abban, hogy gyermeke akaratnyilatkozata alapján a kérelmezettel nem kíván kapcsolatot tartani. A gyermeknek alapos oka van erre, mert a gyermeket a kérelmező bántalmazta, vele szemben abúzust követett el a kapcsolattartás korábbi időtartama alatt.

Az indítványozó, mint kérelmezett szerint így a kapcsolattartás végrehajtása iránti nemperes eljárásban erre tekintettel nem lehetett volna végrehajtást elrendelni, és vele szemben pénzbírságot alkalmazni.

Az eljáró I-II. fokú bíróság azonban mindezeket a körülményeket nem vette figyelembe, annak indokát a határozat nem említi, hogy mi az oka annak, hogy a gyermek az édesapjával nem kíván kapcsolatot tartani.

b) Indítványozó szerint a kötelező felfüggesztés törvényi előírása nem teszi lehetővé első fokú határozat meghozatalát. Az első fokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a kérelmezett a szülői felügyeleti jog megszüntetése iránt terjesztett elő kereset. Erre tekintettel a nemperes eljárást a Bnp. 22/E. § (1) bekezdés b) pontja alapján – érdemi határozathozatal nélkül – fel kellett volna a bíróságnak függesztenie.

2) Az ügy kapcsán felmerült alkotmányjogi jelentőségű kérdés a következő.

a) Alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy a Ptk. 4:182. § (2) bekezdésében rögzített kapcsolattartás pótlása során a bíróság a 6 hónapon túlmenően a kapcsolattartásra jogosult kérelmét miként bírálhatja el.

Indítványozó álláspontja szerint a kérelmet el kell utasítani, mert 6 hónapon túl a kapcsolattartás nem pótolható, így ezzel kapcsolatban állami kényszer útján a bíróság nemperes eljárásában sem lehet jogkövetkezményket alkalmazni, pl. pénzbírságot kiszabni.

b) Kérdés, hogy a nemperes eljárásban a II. fokú bíróság – fellebbezés nélkül – mennyiben érintheti az első fokú bíróság által megállapított Bnp. 22/D.§ (2) bekezdésében foglalt jogkövetkezményeket: azokat hivatalból megváltoztathatja, az első fokú végzést további jogkövetkezményekkel kiegészítheti-e.

Ezzel kapcsolatban az is felmerül, hogy a Bnp. 22/D.§ (2) bekezdés a) pontjában foglalt intézkedést kötelező-e minden egyes, a kapcsolattartás végrehajtásának elrendelésétől számított 30 napon belül a jogosult által tett bejelentésre lefolytatott eljárásban hozott érdemi határozatban elrendelni, vagy pedig a (2) bekezdés a) pontja alkalmazásának is a Bnp. (3)-(4) bekezdése alapján, a bíróság mérlegelési tevékenysége alapján van helye.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

1) Indítványozó az I-II. fokú bírósági határozatok alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény alábbi rendelkezéseire alapítja:

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődrendű kötelezettsége.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

(4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz [...].

IV. cikk

(1) Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

1) A megsemmisíteni kért bírói döntések indítványozó szerint az alábbi indokok miatt sértik az Alaptörvény fentebb megjelölt rendelkezéseit.

a) Az alapvető jogok védelmére vonatkozó bírói védelemhez való jog sérelme [Alaptörvény I. cikk (1) és (3) bek.].

Indítványozó szerint az eljáró bíróságok nem tettek eleget a felperest megillető alapvető jogok tiszteletben tartása iránti és e jogok védelmére vonatkozó kötelezettségüknek. Az I-II. fokú bíróság végzése ezzel kapcsolatos indokolást nem tartalmaz.

a) Emberi méltósághoz való jog sérelme (Alaptörvény II. cikk)

Indítványozó úgy véli, hogy a gyermek akaratnyilvánítására tekintettel, hogy nem kíván az édesapjával kapcsolatot tartani, a gondozó szülő nem sújtható bírsággal.

Különbséget kell tenni a döntést hozó bíróságnak abban a ténykérdésben hogy a kapcsolattartás elmaradt, attól a jogkérdéstől, hogy a kapcsolattartás elmulasztásában az indítványozó szülőt terhelte-e önhiba. A bíróságok az indokolásban nem fejtették ki, hogy a kérelmezett indítványozónak mit kellett volna tennie, a kapcsolattartás létrejöttében.

A kérelmezett emberi méltóságát sérti, hogy a bíróság a fenti két szempontot „összemosztá” és abból a valós tényből, hogy a kapcsolattartás elmaradt, téves következtetést vont le arra nézve, hogy a Bnp. 22/D.§ (2) bekezdésében foglalt önhiba kérelmezett részéről fennállt.

Az emberi méltóságát kérelmezettnek sérti a többszörös alkalommal vele szemben alaptalanul kiszabott pénzbírság (100.000,- Ft, majd ismét 100.000,- Ft); továbbá az a körülmény, hogy a 2020. május 1-3. hétvégi kapcsolattartás elmulasztása miatt – annak ellenére, hogy a Ptk. 4:182.§ (2) bekezdésében foglalt 6 hónapos határidő már többszörös eltelt - a személyét zaklató módon, jelenleg is a kérelmező és a bíróságok vele szemben nemperes eljárásokat generálnak, mert a kapcsolattartás elmaradásában önhiba nem terheli, és ennek ténybeli alapját a bíróságok sem állapították meg.

E tekintetben kiemelendő, hogy a kérelmező nem tett tényelőadást arra, hogy a kapcsolattartás a pótlására, mikor, milyen módon tett kezdeményezést, amelyet a kérelmezett nem teljesített. Ez azért maradt el, mert a pótlás tekintetében, (hogy a gyermekkel a kérelmező találkozott, semmilyen aktivitást nem tett, kezdeményezéssel nem élt!

c) A szabadsághoz és biztonsághoz való jog sérelme [Alaptörvény IV. cikk (1) bek.].

A szabadsághoz és biztonsághoz való jog nemcsak az embernek törvénytelen, határidő nélküli vagy embertelen körülmények közötti fogva-tartása elleni alapjogi biztosítását, illetve a sérelmek elleni fellépés lehetőségét jelenti, hanem az ember életének megéléséhez, az emberi kötelezettségei teljesítéséhez lehetővé teszi az emberi együttélés keretei között az ember olyan magatartása kifejtése biztosítását, amely az ember életének biztonságát képes folyamatosan megteremteni.

Indítványozó szerint a szabadsághoz és biztonsághoz való jognak része a jogbiztonság érvényesülése; azaz a jogszabályoknak olyan módon való figyelembe vétele és értelmezése, amely az embernek a biztonságát a jog miként történő érvényesítése körében meghatározza.

E körben a kérelmezett utal a szabadsághoz és biztonsághoz való jog megsértése tekintetében a nem peres eljárásban eljáró bíróságok, mint jogalkalmazó szervek által a jogszabályi rendelkezések figyelmen kívül hagyásával megvalósult Alaptörvény-ellenességre:

- **ca)** a kérelmezettet megillető a törvényben szabályozott 45 napos - ellenkérelem előterjesztésére megszabott - határidőnek 8 napos határidőre bírósági határozattal történő lerövidítésére;
- **cb)** a fellebbezési eljárásban a kötelező jogi képviselőnek az első fokú bíróság által történő meghatározására;
- **cc)** a kapcsolattartás pótlását a bíróságnak a Ptk. 4: 182.§ (2) bekezdése alapján nem lehetett volna elrendelni, mert a kapcsolattartás elmaradása a jogosult kérelmezőnek róható fel, az által, hogy a gyermekkel szemben abúzust és bántalmazást követett el, amely tekintetében jelenleg is vele szemben büntető eljárás folyik;
- **cd)** a Ptk 4:182.§ (2) bekezdésében foglalt 6 hónapos törvényi határidő eltelte ellenére a kapcsolattartás végrehajtásának elrendelése és a kérelmezettnek önhiba hiányában is történő megbírságolására;
- **ce)** a kapcsolattartást szabályozó jogerős bírósági ítéleti rendelkezés [Lásd a Fővárosi Törvényszék 54. Pf. 637.421/2017/12. sorszámu – 2018. február 5. napján jogerős - ítélete rendelkező részét (a 2. oldal (2)-(3) francia bekezdésében foglaltakat), miszerint: „Az elmaradt folyamatos kapcsolattartást a következő héten azonos időpontban és időtartamban, de legkésőbb 6 hónapon belül pótolni kell.” „Az elmaradt időszakos kapcsolattartás nem pótolható.”] figyelmen kívül hagyásával meghozott I-II. fokú bírósági határozatokra;
- **cf)** a II. fokú bíróság részéről – fellebbezés hiányában – a Bnp. (2) bekezdés a) pontjában foglalt jogkövetkezménnyel az első fokú végzés kiegészítésével. A II. fokú bíróság ezzel kapcsolatban a jogszabály tartalma tekintetében anyagi pervezetést nem folytatott le, hogy a felek nyilatkozhassanak; amely II. fokú eljárás erre tekintettel nem felel meg az Alaptörvény XXVIII.cikk (7) bekezdésében foglalt hatékony jogorvoslatra vonatkozó követelményeknek.

- **cg)** a Vht. 174.§ c) pontja alapján kiszabott pénzbírság tekintetében a pénzbírsággal szemben a halasztó hatály mellőzésére (holott a Vht. 221.§-a alapján a pénzbírsággal szemben előterjesztett fellebbezésnek – törvény eltérő rendelkezése hiányában – halasztó hatálya van);
- **ch)** a Bnp. 22/E.§ (1) bekezdés b) pontja alapján a nemperes eljárás felfüggesztésének mellőzése, annak ellenére, hogy a Ptk.4:191. § (1) bekezdés a) pontja alapján indított szülői felügyelet megszüntetése iránti perben a kereset helyt adással történő elbírálása a kapcsolattartáshoz való jogot is a 4:191.§ (3) bekezdése értelmében megszünteti;
- **ci)** az I. fokú bíróság részéről olyan tények figyelembe vétele az ismételten bírságolásnál, amelyet a bíróság nem tett az első fokú végzésében a tényállásának a részévé, indítványozó szerint a kérelmezettel szemben a kapcsolattartás elmulasztása miatt 2020. március 1-jét megelőzően a gyámhatóság által alkalmazott bírságok tekintetében nem vehető figyelembe! [Az első fokú bíróság a 46.Pk.500.115/2020. számú ügyben beszerzett gyámhatósági határozatokat ebben eljárásban nem tette az eljárás tárgyává, mint bizonyítékokat.] A pénzbírság, mint jogkövetkezmény megválasztásának ez nyilvánvalóan befolyásolta a bíróság miként döntését, amely eljárás így nem felelt meg a tisztességes eljárásnak.
- **cj)** a bíróságok a Bnp. 22/D.§ (2) bekezdésében foglalt jogkövetkezményeket nem a gyermek mindenképp felett álló érdeke szerint választották meg, hanem kizárólag a kérelmezőnek a kérelmére, a kérelmezettel szembeni megtorló jogkövetkezményként alkalmazták. Azokat a tényeket a bíróságok e körben figyelmen kívül hagyták, amelyek a kérelmezőnek a kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelmének teljesítését a Bnp. 22/B. § (4) bekezdésében foglalt kérelmezettnek nem felróható okból kizárták volna.

Ez az alapvető jog sérelmet szenved, ha az Alaptörvényben biztosított jogokat az állam, illetve állami szervek – jelen esetben a bíróság – egyértelműen nem biztosítja.

f) A tisztességes, igazságos, pártatlan, időszerű bírósági eljáráshoz való alapvető jog sérelme [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése megsértése]

A tisztességes eljáráshoz való alapvető jog sérelmét a bírósági eljárás során hozott jogerős végzés tekintetében az alábbi tényezők, körülmények idézték elő.

Indítványozó szerint a bírósági határozatokban fellelhető **contra legem** jogalkalmazás [Lásd 20/2018. (VII.22.) AB határozatban kifejtett jogelveket.] sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető jogot.

Mindezek az esetek a fenti c) pontban indítványozó részéről felsorolásra kerültek, amelyekhez kérelmezett az alábbi indokolást fűzi.

Ad ca) A soron kívüli eljárás a bíróság eljárására vonatkozik, és nem a felek eljárására. E körben kérelmezett megjegyzi, hogy a „soron kívüli eljárás” követelményének betartására vonatkozóan az eljárási szabályok az ügyfél által is mérhető és számon kérhető eljárási szabályokat nem tartalmaznak. A feleknek a törvényben biztosított jogait [Bnp. 1.§ (1) bekezdése, Pp. 179.§ (1) bek.] jelen esetben bírósági határozattal nem lehet megváltoztatni és

korlátozni. A „soron kívüli eljárás” bíróság által betartandó követelménye a határidő lerövidítését nem alapozza meg.

E helyütt utal indítványozó arra, hogy a Bnp. I. fejezet „Általános rendelkezések” hatályba lépését követően került sor a Bnp. 7/A. fejezettel történő kiegészítésére. Amennyiben a jogalkotó a Pp. 149. § (1) bekezdésében foglalt 45 napos határidőt nem kívánta volna fenntartani, a 7/A. fejezetben erre vonatkozó határidőt is megállapíthatott volna, azonban ez nem történt meg. A 7/A. fejezethez fűzött indoklás nem értelmezhető olyan módon, hogy az a 45 napos határidőnek a bíróság által való lerövidítését is lehetővé teszi. A törvényi határidők felett a bírónak nincs rendelkezési joga, a határidő lerövidítése a Pp. 147.§ (1).(2) bekezdése rendelkezésébe ütközik.

Ad cb) A kötelező jogi képviselő nem azonos a félnek – mérlegeléses elhatározása alapján – biztosított jogi képviselővel. A II. fokú bíróságnak erre tekintettel mellőzni kellett volna az első fokú végzésből a kötelező jogi képviselő előírását, mert az nem felelt meg a Bnp. 1.§ (6) bekezdésében foglaltaknak.

Ad cc) A kapcsolattartás pótlásának két feltétele van: a kapcsolattartásra jogosultat a kapcsolattartás elmaradásában felróhatóság ne terhelje, valamint a kapcsolattartást a legközelebbi megfelelő időpontban, de legkésőbb 6 hónapon belül pótolni kell. A pénzbírság kaszabására a jogszabályi jogalap figyelmen kívül hagyásával (**contra legem**) került sor, mert egyik feltétel sem állt fenn: a kérelmezőt a kapcsolattartás elmaradásában felróhatóság terheli a gyermekkel szemben tanúsított bánásmódja miatt. A kapcsolattartást kérelmező nem kezdeményezte, valamint a 2020. május 1-3. hétvégi kapcsolattartás elmaradását követően 6 hónapon belül a pótlásra nem került sor. De nem került sor a pótlásra, 2021. április 30-ig, valamint ezt követően 6 hónapon belül sem, mert ez a határidő is 2021. október 30-ig eltelt. A pótláshoz való jog erre tekintettel elenyészett.

Ad cd) A Bnp. 22/D. §-ában foglalt eljárási szabályokat nem lehet a Ptk. 4:182.§ (2) bekezdésével szemben alkalmazni. A bírósági határozattal alkalmazott kényszer (azaz a kapcsolattartás végrehajtásának elrendelése, továbbá a jogkövetkezmények alkalmazása) a Ptk. 4:182.§ (2) bekezdését nem sértheti. A Ptk. 4:182.§ (2) bekezdése a bírósági nemperes eljárásra is vonatkozik és e törvényi rendelkezést a bíróságoknak alkalmazniuk kell. Ennek elmulasztása Alaptörvény-ellenességet idéz elő.

Az Indítványozót ezért az alkotmányjogi panasszal támadott határozatban nem lehetett volna pénzbírsággal sújtani.

Kérelmezett szerint a bírósági eljárás nem tisztességes, ha a bíróság a jogszabályokat szándékosan nem alkalmazza.

Ad ce) A jogerős ítéletben foglalt rendelkező résszel szemben sem lehetett volna a nemperes eljárásban a kapcsolattartás 2020. május 1-3. hétvégi idejéhez képest állami kényszerrel alkalmazni a kapcsolattartás pótlása tekintetében. Ez a határidő ugyanis már 2020. novemberben (végregezen) eltelt. A kérelmezőnek is ezzel tisztában kellett volna lennie. A kérelmezőnek ez az eljárása is példázza, hogy a kapcsolattartás végrehajtásának célja nem a gyermekkel való szeretetteljes találkozás, hanem a volt házastárssal szembeni szánkiós eljárás kikényszerítése a bíróság által.

Ad cf) A II. fokú bíróság – erre vonatkozó fellebbezés hiányában – nem tehetett volna meg, hogy kiegészíti az első fokú végzés kiegészítését a Bnp. 22/D.§ (2) bekezdés a) pontjában foglalt jogkövetkezménnyel, miszerint „(2) A teljesítést önhibából történő elmaradása esetén

a bíróság a) megkeresi a gyámhatóságot, hogy család- és gyermekjóléti intézményrendszer bevonásával mozdítsa elő a kérelmezett teljesítését.

A hivatalból való eljárásnak e tekintetben nem volt helye. Mégpedig azért, mert az ebben való döntés az első fokú bíróság hatáskörébe tartozik.

Az a szóhasználat, miszerint: a bíróság „megkeresi” a gyámhatóságot, nem jelenti, hogy ezen jogkövetkezménynek valamennyi Bnp. 22/D.§ (2) bekezdésére alapított bírósági végzésben a (2) bekezdés a) pontjában foglalt gyámhatósági megkeresésnek is szerepelnie lenne szükséges (azon okból, mert a (2) bekezdés b)-e) pontjában foglalt szövegezés az alkalmazható jogkövetkezményeket lehetőségként szabályozza [*bírságot szabhat ki; gyermek átadását rendelheti el; megkeresheti a gyámhatóságot; feljelentést tehet;*]!

A Bnp. 22/D. § (3) bekezdése egyértelműen tartalmazza, hogy a bíróságnak a (2) bekezdésében felsorolt azt a módját köteles elrendelni, amely – az ügy körülményeit figyelembe véve – a leghatékonyabban mozdítja elő a kötelezettség teljesítését. A (2) bekezdés d) és c) pontban foglalt intézkedések, a (2) bekezdés a), b), c) pontjában foglalt intézkedés mellett is elrendelhető.

A Bnp. 22/D. (4) bekezdésének azon rendelkezéséből, miszerint „A bíróság a (2) bekezdésében foglalt intézkedések közül egyszerre többnek az alkalmazását is elrendelheti, egyértelműen megállapítható az a normatartalom, hogy a (2) bekezdés a) pontjában foglalt intézkedés is az első fokú bíróság részéről választható intézkedési forma, és nem valamennyi végzésnek a kötelező tartalmi eleme.

A II. fokú bíróság tehát az első fokú végzésnek a Bnp. 22/D.§ (2) bekezdés a) pontjával történő kiegészítésével a hatáskörét túllépte, mert olyan jogkövetkezményt alkalmazott, amelyet csak az első fokú bíróság alkalmazhatott volna, fellebbezés hiányában. A hatáskör túllépése pedig a tisztességes eljárás sérelmével jár.

Ad cg) A bírósági eljárásban kiszabott pénzbírság a bírósági költségvetés bevétele. Nem tekinthető tisztességes eljárásnak, ha a Fővárosi Törvényszékhez tartozó Pesti Központi Kerületi Bíróság által alkalmazott pénzbírsággal szembeni fellebbezést a Fővárosi Törvényszék bírálja el. Indítványozó ezt a kizárási szabályok megsértésének tekinti.

Ezzel függ össze az is, hogy a Vht. 174.§ c) pontja szerint alkalmazott pénzbírság halasztó hatályát az első fokú bíróság kizárta, amely így végrehajthatóvá vált, holott egyrészt a II. fokú bíróság – a fellebbezésben foglaltakra tekintettel – a végzést megváltoztathatja és a pénzbírság helyett más jogkövetkezményt is alkalmazhat, valamint indítványozó álláspontja szerint a Vht. 174.§ c) pontja szerint alkalmazott pénzbírságra a Vht. rendelkezéseit kell alkalmazni a fellebbezés halasztó hatályának kérdésével kapcsolatban, amely tekintetben a Vht. 221. § főszabályként a halasztó hatályt mondja ki.

Indítványozó szerint tehát az eljárás I-II. fokú bíróságnak a Bnp. 22/D.§ (5) bekezdése alapján hozott végzése tekintetében a pénzbírságra a fellebbezés halasztó hatályának kizárása nem vonatkozik.

Ad ch) Alaptörvény-ellenes, hogy a nemperes eljárás kötelező felfüggesztésének jogszabályi feltétele ellenére az I. fokú bíróság érdemi határozatot hozott, és a felfüggesztést mellőzte. A Bnp. 22/E. § (1) bekezdés b) pontja alapján – a folyamatban levő – szülői felügyelet megszüntetése iránti perre tekintettel – amelynek eredménye a kapcsolattartás jogának elvesztését jelenti – a felfüggesztést el kellett volna rendelnie az első fokú bíróságnak, és a fellebbezésre tekintettel a II. fokú bíróságnak ezen okból az első fokú végzést hatályon kívül kellett volna helyeznie. A szülői felügyelet megszüntetése iránti kereset a kapcsolattartás

megvonásának kérelmezését is jelenti. Bnp. 22/E.§ (1) bekezdés b) pontja alapján történő felfüggesztés az eljárás befejezéséig tart, és a kapcsolattartás végrehajtása jogkövetkezményei iránti nemperes eljárást ezt követően lehetett volna folytatni.

Indítványozó szerint a kötelező felfüggesztés mellőzése miatt a bíróság eljárása nem volt tisztességes eljárás, mert idő előtt hozott érdemi határozatot a felek jogvitájában!

Ad ci) Nem tekinthető tisztességes eljárásnak, ha a bíróság úgy hozza meg a döntését, hogy a Pp. 266. § (2) és (4) bekezdése alapján azokat a tényeket, amelyből hivatalos tudomása van, a felekkel nem osztja meg, és nincs lehetőség, hogy arra a felek észrevételt tehessenek.

Ad cj) Az eljáró bíróságok a tényállást egyoldalúan a kérelmező kapcsolattartáshoz való joggyakorlása ténybeli alátámasztása érdekében állapították meg, figyelmen kívül hagyva azokat a tényeket, amelyek a kérelmező felróhatóságát támasztották alá a kapcsolattartás elmulasztásában.

Mindez nem felel meg a tisztességes eljárás követelményének, mert sérti a bíróság által a pártatlan bizonyítást és bizonyítékok értékelésének követelményét, különösen arra is tekintettel, hogy ebben a nemperes eljárásban a bíróság a Bnp. 22/C.§ (1) bekezdése alapján meghallgatást tarthat, és a bíróság az általa szükségesnek tartott bizonyítást hivatalból is elrendelheti.

g) Hatékony jogorvoslathoz való jog sérelme [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bek.].

ga) Kérelmezett szerint a II. fokú bíróságnak az első fokú bíróság végzését – kiegészítéssel - helyben hagyó döntésére – a kérelmezett fellebbezésében foglaltakra tekintettel - nem kerülhetett volna sor.

Indítványozó szerint az anyagi pervezetés körében - a Pp. 364.§-a alapján alkalmazandó Pp. 237.§ (1) és (3) bekezdés a) és c) pontja alapján - a II. fokú bíróságnak a nemperes eljárásban is a felekkel ezen jogi álláspontját szükséges lett volna olyan módon közölni, hogy azzal kapcsolatban a felek észrevételt tehessenek, illetve jogi álláspontjukat kifejthessék.

Mindezekre tekintettel a II. fokú bíróság megsértette az indítványozó hatékony jogorvoslathoz való jogát.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

1) Indítványozó az első fokon eljáró bíróságon kezdeményezi az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági végzés végrehajtásának felfüggesztését, arra tekintettel, hogy az alkotmányjogi panasz elbírálásáig az indítványozó a gyámhatóság előtti eljárásban való részvételre ne kényszerüljön, továbbá a pénzbírságot, költséget és illetéket az indítványozó számára Tisztelt Alkotmánybíróság döntéséig ne váljon esedékessé.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

1) Indítványozó csatolja a nemperes eljárásban becsatolt ügyvédi meghatalmazást, amely kiterjed az Alkotmánybíróság előtti eljárásra is.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

1) Az indítványozó nem járul hozzá a személyes adatai közzétételéhez.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

1) Indítványozó csatolja az első fokú és a másodfokú végzéseket, továbbá az indítványozónak az I. fokú végzés elleni fellebbezéseit.

2) Felperes indítványozó az alkotmányjogi panaszt a Fővárosi Törvényszéknél nyújtja be, mert ez a bíróság járt el első fokon.

Budapest, 2022. március 22.

Tisztelettel:

 indítványozó

képviselőtében, a Gremperger Ügyvédi Iroda nevében: dr. Gremperger Gábor irodavezető
ügyvéd

helyett

a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében:

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI
Székhely: 1031 Bp., Kiss J. u. 7. (2)
Adószám: 12150409-1-42

Mellékelte iratok: (7 db)

- Pesti Központi Kerületi Bíróság 46. Pk. 500.187/2021/6. sorszámu végzése
- Fővárosi Törvényszék 51 Pkf. 636.544/2021/3. sorszámu végzése
- Kérelmezett fellebbezése (I.) az első fokú végzés ellen
- Kérelmezett fellebbezése (II.) az első fokú végzés ellen
- Kérelmezett fellebbezése (III.) az első fokú végzés ellen
- Kérelmezett fellebbezése (IV.) az első fokú végzés ellen
- Ügyvédi meghatalmazás